

تأثیر دفعات بازنگری پیش‌بینی سود هر سهم بر نقدشوندگی، هزینه سرمایه سهام عادی و ارزش شرکت

محمد مرادی*

استادیار گروه حسابداری، دانشکده مدیریت دانشگاه تهران، تهران، ایران

مریم آذرنیا^۱

کارشناس ارشد رشته حسابداری، دانشگاه ارشاد دماوند، تهران، ایران

سهراب حسین زاده^۲

دانشجوی کارشناسی ارشد رشته حسابداری، دانشگاه تهران، تهران، ایران

چکیده

یکی از راههای تعامل مدیران با بازارهای سرمایه، ارائه اطلاعات در رابطه با سود شرکت است، مدیران نه تنها با استفاده از افشا اطلاعات مربوط به سود، نیازهای اطلاعاتی استفاده‌کنندگان را تامین می‌کنند، بلکه می‌توانند با استفاده از آن رفتار بازار را تحت تاثیر قرار دهند. یکی از این اطلاعات مربوط به سود، پیش‌بینی سود و تعداد دفعات بازنگری آن می‌باشد. پژوهش حاضر برآن است تا تاثیر دفعات بازنگری در سود را در سه ویژگی مالی مهم شرکت‌ها شامل نقدشوندگی، هزینه سرمایه سهام عادی و ارزش شرکت بررسی نماید. در این پژوهش تعداد ۱۱۱ شرکت از طی سالهای ۱۳۸۸ تا ۱۳۹۴ مورد آزمون قرار گرفته‌اند. آزمون فرضیه‌ها با استفاده از رگرسیون چندگانه خطی به روش حداقل مربعات تعیین یافته انجام شده است. یافته‌های پژوهش حاکی از آن است که بین دفعات بازنگری در سود پیش‌بینی شده، با نقدشوندگی و ارزش شرکت، رابطه معناداری وجود ندارد، لیکن یکی از معیارهای مهم و تأثیرگذار در هزینه سرمایه سهام عادی شرکت می‌باشد. به این صورت که با افزایش در دفعات بازنگری و تعدد تعديل پیش‌بینی سود هر سهم، هزینه سرمایه سهام عادی نیز افزایش پیدا می‌کند.

واژگان کلیدی: دفعات بازنگری پیش‌بینی سود، نقدشوندگی، هزینه سرمایه، ارزش شرکت.

۱- مقدمه

یکی از ابزارهای تعامل مدیران شرکت‌ها با بازار، ارائه اطلاعاتی در مورد سود شرکت است، که بدین وسیله شرکت‌ها می‌توانند رفتار بازار را تحت تاثیر قرار دهند. سودهای پیش‌بینی شده توسط مدیریت در ارزیابی شرکت‌ها و تاثیرگذاری بر قیمت سهام شرکت‌ها معیار بالهمیتی است (کاج، ۲۰۰۲؛ ۴). این سودهای پیش‌بینی شده، بیان کننده انتظارات مدیریت در مورد رویدادهای آتی است که ممکن است به وقوع بپیوندد. پیش‌بینی سود باید اطلاعاتی را فراهم کند که منطقی و به موقع باشد تا بتواند نیازهای استفاده‌کنندگان را برطرف نماید و به تبع آن، تاثیر خود بر شرکت را به نحو مناسبی نشان دهد. زمانی که پیش‌بینی سود شرکت به دفعات مورد بازنگری قرار گیرد، منجر به بهبود محیط کسب اطلاعاتی شرکت می‌شود، انتقال اخبار به بازار سرمایه با سرعت بیشتری انجام می‌گیرد و سرمایه‌گذاران به آسانی به اطلاعات دسترسی پیدا می‌کنند (یانگ چن و همکاران، ۲۰۱۶، ۱۱۷؛ ۲۰۱۶). امروزه به دلیل گسترش فعالیت‌های اقتصادی، توسعه بازارهای مالی و رونق سرمایه‌گذاری در بازارهای سرمایه به خصوص بورس اوراق بهادار توسط اشخاص حقیقی و حقوقی، مهم‌ترین ابزار جهت اتخاذ تصمیمات درست و کسب منفعت مورد انتظار و استفاده بهینه و مطلوب از امکانات مالی، دسترسی به اطلاعات درست و به موقع و تحلیل دقیق واقع بینانه آن می‌باشد (دارابی و امام جمعه، ۱۳۹۳؛ ۵۷). از آنجا که سرمایه‌گذاران برای اتخاذ تصمیم نیازمند اطلاعاتی در مورد دورنمای آتی شرکت هستند، شرکت‌ها ملزم به ارائه پیش‌بینی سود می‌باشند. به عبارتی دیگر، سرمایه‌گذاران، اعتبار دهنده‌کنندگان از اطلاعات مالی، علاوه بر اطلاعات تاریخی، نیاز به یکسری اطلاعات از واحد تجاری دارند که بتوانند منافع حاصل از سرمایه‌گذاری خود را پیش‌بینی نمایند. از این رو همواره به دنبال دسترسی به اطلاعاتی هستند که روند سودهای آتی را پیش‌بینی نمایند و یکی از این مواردی که می‌تواند به سرمایه‌گذاران در خصوص پیش‌بینی‌های آن‌ها کمک نماید، سود پیش‌بینی شده توسط مدیران می‌باشد (هاشمی و طباطبایی، ۱۳۹۵؛ ۳). انتشار پیش‌بینی سود به بازار این اجازه را می‌دهد که نحوه عملکرد مدیران را در زمینه فعالیت‌های گذشته، حال و آینده ارزیابی نماید و آن را به عنوان عاملی که بر ویژگی‌های مالی شرکت تاثیرگذار است در نظر بگیرد.

با توجه به نتایج متفاوت مطالعات پیشین در ارتباط با کیفیت و کمیت توزیع اعلامیه‌های سود، به عبارتی تعداد دفعات بازنگری پیش‌بینی سود دو دیدگاه کاملاً متضاد توجیه می‌شود. براساس دیدگاه اول، در طول یک دوره مالی ممکن است مدیریت چندین بار در مورد پیش‌بینی سود تجدید نظر کند، این تجدید نظرها ناشی از عدم اطمینان مدیر به تحقق پیش‌بینی‌های انجام شده قبلی است (تعدیل پیش‌بینی سود می‌تواند نشانگر عدم دقت در سود پیش‌بینی شده توسط مدیران باشد). البته مورامیا و تاکادا (۲۰۱۷) در پژوهشی، عنوان می‌کنند که این عدم دقت در پیش‌بینی

سود انجام شده توسط مدیریت، می‌تواند ناشی از در دسترس نبودن اطلاعات اولیه مورد نیاز پیش‌بینی (ضعیف بودن اطلاعات ورودی مورد نیاز پیش‌بینی)، و یا بکارگیری یا تفسیر نادرست این اطلاعات توسط مدیریت می‌باشد. هنگامی که پیش‌بینی مدیران از دقت کمی برخوردار باشد، سرمایه‌گذاران به خوبی قادر به تفسیر اطلاعات پیش‌بینی سود نخواهند بود و همچنین قادر نخواهند بود که معانی مربوط به سود آینده را درک کنند، که این امر منجر به ایجاد عدم تقارن اطلاعاتی بین مدیریت و ذینفعان می‌شود. در نتیجه عدم اطمینان آن‌ها به پیش‌بینی سود مدیران بالا می‌رود. افزایش عدم اطمینان سرمایه‌گذاران منجر به کاهش واکنش به این افشا می‌گردد (رحمانی و همکاران، ۱۳۹۱؛ ۳۴). پژوهش‌ها نشان داده‌اند، افشاری اطلاعات برای عموم که برای کاهش عدم تقارن اطلاعاتی انجام می‌شود، می‌تواند با جذب تقاضای سرمایه‌گذاران و افزایش نقدشوندگی، هزینه سرمایه شرکت را کاهش دهد (ثقفی و مرفوع، ۱۳۹۰؛ ۸ به نقل از دیاموند و ورچیا، ۱۹۹۱). براساس دیدگاه دوم، تجدید نظرها ممکن است ناشی از دستیابی مدیر به اطلاعات جدید درخصوص عملکرد آتی شرکت و تمایل او، آگاهی دادن به استفاده‌کنندگان از اطلاعات مالی باشد. یکی از راههای کاهش عدم تقارن اطلاعاتی بین مدیران و ذینفعان، افزایش تعداد پیش‌بینی‌های سود است، بدین صورت که هرچه تعداد دفعات پیش‌بینی افزایش یابد، عدم تقارن اطلاعاتی کاهش می‌یابد. کاهش عدم تقارن اطلاعاتی منجر به کاهش هزینه سرمایه، افزایش نقدشوندگی سهام و افزایش ارزش شرکت می‌شود (یانگ چن و همکاران، ۲۰۱۶؛ ۱۱۷).

ارتبط بین پیش‌بینی سود و ویژگی‌های مالی شرکت مانند هزینه سرمایه و نقدشوندگی و ارزش شرکت در ادبیات پژوهش از جهات مختلف مورد بررسی قرار گرفته است، لیکن با توجه به مبانی پیش گفته، در مورد اثر تکرار دفعات بازنگری پیش‌بینی سود بر ویژگی‌های ذکر شده تحقیقات اندکی در دسترس است، این پژوهش به بررسی تاثیر تعداد دفعات بازنگری پیش‌بینی سود هر سهم و ویژگی‌های مالی شرکت در بورس اوراق بهادار تهران می‌پردازد.

۲- مبانی نظری و پیشینه پژوهش

آن چه در بازارهای سرمایه باید مورد توجه قرار گیرد، این است که بسیاری از افراد که اقدام به سرمایه‌گذاری می‌کنند، سرمایه‌گذاران عادی هستند که تنها راه دسترسی آن‌ها به اطلاعات مهم، اطلاعیه‌هایی است که از جانب شرکت‌ها منتشر می‌شود. همانطور که عنوان شد، یک نمونه از این نوع اطلاعیه‌ها، اعلان سود برآورده هر سهم است که در آن سود پیشنهادی هر سهم از جانب شرکت پیش‌بینی شده و به اطلاع عموم می‌رسد. این پیش‌بینی‌ها، از آنجایی که افشاری اطلاعات تلقی می‌شوند، می‌توانند منجر به پیامدهای اقتصادی گوناگونی، نظیر بهبود نقدشوندگی سهام در بازار سرمایه، کاهش هزینه سرمایه شرکت‌ها و افزایش توان پیش‌بینی استفاده کننده از اطلاعات

شوند که این موارد نیز نهایتاً منجر به افزایش ارزش شرکت می‌گردد. صرف نظر از هزینه این افشا، مدیران با افشا اخباری اطلاعات کسب منافع می‌کنند و شرکت‌ها نیز به منظور کاهش عدم تقارن اطلاعاتی، به طبع آن کاهش هزینه تامین سرمایه و بهبود نقدشوندگی سهام با افشا داوطلبانه اطلاعات در موقعیت بهتری قرار می‌گیرند. لذا یکی از منافع حاصل از افشا اطلاعات، کاهش عدم تقارن اطلاعاتی بین شرکت و سرمایه‌گذاران است (براؤن و هیلگیست، ۲۰۰۷؛ ۳). هولدن و استیرک (۲۰۰۸) نشان دادند که دفعات بازنگری، تاثیر مثبتی با حجم معاملات یک شرکت دارد که در صورت مثبت بودن منجر به نقدینگی شرکت می‌شود (هولدن و استیرک، ۲۰۰۸؛ ۷۷۵ و ۸۸۳). براساس برخی از مطالعات صورت گرفته، این موضوع عنوان شده است که بر اثر افزایش افشا اطلاعات مالی، انتظار می‌رود عدم تقارن اطلاعاتی در بازار سرمایه کاهش یابد.

در این صورت، تمایل به خرید و فروش اوراق بهادر و حجم معاملات افزایش می‌یابد و این امر منجر به افزایش نقدشوندگی سهام می‌گردد. اما بر اساس دیدگاه مقابل، افزایش تعداد تجدیدنظر در پیش‌بینی را دلیل بر بی‌دقیقی مدیران می‌داند. هرچه تعداد دفعات تجدیدنظر در پیش‌بینی بیشتر باشد، بیانگر عدم دقت اطلاعات ارائه شده از سوی شرکت‌ها و کاهش اعتماد سرمایه‌گذاران است. این عدم دقت ممکن است ناشی از وجود اطلاعات ناهمگون، یا به موقع منتشر نشدن این اطلاعات باشد، و منجر به افزایش عدم تقارن اطلاعاتی شود. افزایش سطح عدم تقارن اطلاعاتی از طریق افزایش تفاوت دامنه پیشنهادی خرید و فروش سهام خود را نشان می‌دهد.

معمولًا زمانی که اطلاعات تازه‌ای از وضعیت شرکت‌ها در بازار سرمایه منتشر می‌شود، این اطلاعات توسط تحلیل‌گران، سرمایه‌گذاران و سایر استفاده‌کنندگان مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته و بر مبنای آن، تصمیم‌گیری نسبت به خرید یا فروش سهام صورت می‌پذیرد. این اطلاعات و نحوه برخورد به آن بر رفتار استفاده‌کنندگان، به ویژه سرمایه‌گذاران تاثیرگذاشته و باعث افزایش و یا کاهش قیمت و حجم مبادلات سهام می‌شود و نقدشوندگی را تحت تاثیر قرار می‌دهد. زیرا نحوه برخورد افراد با این اطلاعات جدید نوسانات قیمت‌ها را شکل می‌دهد. هنگامی که اطلاعات افشا شده از کیفیت بالاتری برخوردار باشد، سرمایه‌گذاران اطمینان بیشتری درخصوص برآورده جریانات نقدی مورد انتظار شرکت داشته و بنابراین تمایل بیشتری به انجام معامله خواهند داشت تا عدم تعادل در جریانات سفارشات که در زمان‌های تغییر در نقدشوندگی بازار رخ می‌دهد را برطرف نمایند (شقی و مرفوع، ۱۳۹۰؛ ۵ به نقل از میلر و گروسمن، ۱۹۸۸). با افشا بهتر و بیشتر، سرمایه‌گذاران بیشتری از وضعیت شرکت آگاه خواهند شد و سرمایه‌گذاران بیشتر به معنای آن است که تعداد طرف‌های بالقوه معاملات سهام شرکت بیشتر خواهند بود (شقی و

مرفوع، ۱۳۹۰؛ ۵). با توجه به مبانی نظری و پیشینه بیان شده، فرضیه اول پژوهش به شرح زیر می‌باشد:

فرضیه ۱: با افزایش دفعات بازنگری پیش‌بینی سود شرکت، نقدشوندگی سهام شرکت افزایش می‌یابد.

سود پیش‌بینی شده، که با توجه به اطلاعات در دسترس مدیریت، تهیه می‌شود، در فواصل زمانی مختلف در اختیار بازار سرمایه قرار می‌گیرد هر چه اطلاعات در فواصل زمانی کوتاه‌تری گزارش شود به دلیل بالا بودن سطح اطلاعات در دسترس سرمایه‌گذاران ریسک اطلاعاتی شرکت پایین خواهد بود. همین نکته باعث کاهش ریسک کلی سرمایه‌گذاری در شرکت و کاهش بازده مورد انتظار سرمایه‌گذاران خواهد شد (کردستانی و مجیدی، ۱۳۸۶؛ ۸۹-۹۰). افشاری بیشتر اطلاعات صرف نظر از هزینه افشای اطلاعات اضافی از یک سو هزینه معاملات سهام را کاهش می‌دهد که این امر به کاهش نرخ بازده مورد انتظار سرمایه‌گذاران و کاهش هزینه حقوق صاحبان سهام منجر می‌شود و از سوی دیگر با افزایش میزان افشا در گزارش‌های سالانه، بازار سهام شرکت شفاف‌تر شده و این امکان را برای سرمایه‌گذاران ایجاد می‌نماید که با اطمینان بیشتری پارامترهای موثر بر قیمت سهام را برآورد نمایند (بوتوسان، ۱۹۹۷؛ ۳۲۴). بر این اساس تاثیر دفعات بازنگری پیش‌بینی سود بر هزینه سرمایه سهام عادی، دارای بار مثبت است. افزایش افشا توسط مدیران موجب کاهش تقارن اطلاعاتی بین مدیران و سرمایه‌گذاران می‌گردد و کاهش تقارن اطلاعاتی با اثر گذاری بر بازار سرمایه، موجب کاهش بازده مورد انتظار سرمایه‌گذاران می‌شود. این بازده مورد انتظار همان هزینه سرمایه سهام برای شرکت است. افشا در قالب پیش‌بینی سود هر سهم توسط مدیر با خطای پایین، دقت بالاتر و ارائه به موقع دارای محتوای اطلاعاتی است که توان کاهش بی‌اعتمادی سرمایه‌گذاران در بازار را دارد. جذب اعتماد سرمایه‌گذاران به بازار، باعث افزایش قیمت پیشنهادی سهام شرکت‌ها شده است که این خود بر کاهش هزینه سرمایه و سهولت جذب سرمایه در بازار سرمایه موثر است (سلیمانی و ظاهري، ۱۳۹۱؛ ۸). از طرفی دیگر، یافته‌های رولاند (۱۹۷۸) حاکی از آن است که با افزایش تعداد دفعات انتشار پیش‌بینی، کیفیت ارائه شده از جانب مدیران مخدوش شده و واکنش منفی بازار سرمایه را به دنبال خواهد داشت (رولاند، ۱۹۷۸؛ ۴۴۶-۴۴۷). بر اساس پیشینه نظری و تجربی پیش‌گفته، فرضیه دوم به صورت ذیل تدوین می‌گردد:

فرضیه ۲: با افزایش دفعات بازنگری پیش‌بینی سود شرکت، هزینه سرمایه سهام عادی کاهش پیدا می‌کند.

تکرار پیش‌بینی سود می‌تواند در واکنش بازار به پیش‌بینی‌های مدیریت نقش ایفا کند. برای نمونه هاتن و استوکن (۲۰۰۷) در پژوهش خود نشان دادند، هنگامی که مدیران با ارائه پیش‌بینی‌های

قبلی دقیق تر و مکرر تر، مشهور شدند، واکنش سرمایه‌گذاران به پیش‌بینی‌های آن‌ها شدیدتر می‌شود. آن‌ها بیان کردند شرکت‌هایی که پیش‌بینی مکررتری را منتشر می‌کنند، رابطه قوی‌تری را بین بازده و سود همان سال تجربه می‌کنند. و این امر منجر به افزایش ارزش شرکت می‌شود(رحمانی و همکاران، ۱۳۹۱؛ ۳۴ به نقل از هاتن و استوکن، ۲۰۰۷). حیدرپور و خواجه محمود (۱۳۹۲؛ ۴۴) به بررسی ارتباط پیش‌بینی سود توسط مدیریت با ارزش و ریسک شرکت می‌پردازند. در این پژوهش، اثر فراوانی پیش‌بینی سود هر سهم، دقت پیش‌بینی سود هر سهم، اعتبار پیش‌بینی سود هر سهم و انتشار پیش‌بینی سود هر سهم را بر ریسک و ارزش شرکت مورد آزمون قرار گرفته‌است و نتایج حاکی از آن است که بین فراوانی پیش‌بینی سود هر سهم با ارزش شرکت ارتباط وجود دارد. فورستر و همکاران (۲۰۰۹؛ ۲۲-۲۳) در تحقیق خود تاثیر افشاری اختیاری پیش‌بینی سود مدیریت بر ارزیابی سرمایه‌گذاران از ریسک و ارزش شرکت پرداختند.

در این تحقیق ویژگی‌های پیش‌بینی سود را از جهات مختلفی مانند تعداد دفعات پیش‌بینی سود، انتشار پیش‌بینی سود، اعتبار پیش‌بینی سود، دقت پیش‌بینی سود را مورد بررسی قرار دادند. آن‌ها دریافتند که پیش‌بینی سود مدیریت رابطه مستقیم و معناداری با ارزش شرکت دارد و این رابطه زمانی شدیدتر است که شرکت‌ها، پیش‌بینی با دفعات بیشتر و به موقع تر با دقت بیشتر منتشر کرده باشند. بر اساس پیشینه نظری و تجربی پیش گفته، فرضیه سوم به صورت ذیل تدوین می‌گردد:

فرضیه ۳: با افزایش دفعات بازنگری پیش‌بینی سود شرکت، ارزش شرکت افزایش پیدا می‌کند.

۳- روش‌شناسی پژوهش

۱- مدل تحقیق و نحوه اندازه‌گیری متغیرها

مدل پژوهش، برای هر فرضیه، به صورت زیر ارائه می‌گردد:

مدل ۱ :

$$Liquidity_{it} = \beta_0 + \beta_1 LnFit + \beta_2 Price_{it} + \beta_3 LowPrice_{it} + \beta_4 RVOL_{it} + \beta_5 ROA_{it} + \varepsilon_{it} \quad (1)$$

که در این مدل متغیرها به شرح زیر، تعریف عملیاتی می‌شوند:

Liquidity: گردش سهام منتشره، حجم سهام معامله شده تقسیم بر تعداد سهام منتشره شرکت (شاخص نقدشوندگی)

LnF: لگاریتم طبیعی دفعات بازنگری بعلاوه یک
Price: لگاریتم طبیعی قیمت سهم در پایان سال مالی

LowPrice: کمترین قیمت سهام در پایان معاملات سال، اگر قیمت سهام در پایان سال مالی پایین تر از ۲۰۰۰ ریال بود، برابر با یک در غیر اینصورت صفر
Rvol: انحراف استاندارد بازده سهام در سال مالی

ROA: نسبت سود خالص بعد از کسر مالیات به جمع دارایی‌های ابتداء دوره

مدل ۲ :

$$COEC_{it} = \theta_0 + \theta_1 LnF_{it} + \theta_2 B/M_{it} + \theta_3 Lev_{it} + \theta_4 Beta_{it} + \theta_5 Saleg_{it} + \varepsilon_{it} \quad (2)$$

COEC: هزینه سرمایه سهام عادی

B/M: ارزش دفتری شرکت نسبت به ارزش بازار.

Lev: نسبت بدهی‌های بلندمدت شرکت به کل دارایی‌های شرکت

Beta: نسبت کواریانس بازده سهام و بازده بازار بر واریانس بازده پرتفوی بازار (شاخص کل)

Saleg: درصد رشد فروش (نسبت تفاضل فروش دوره جاری و دوره قبل به فروش دوره قبل)

مدل ۳ :

$$Q_{it} = \delta_0 + \delta_1 LnF_{it} + \delta_2 Age_{it} + \delta_3 ROA_{it} + \delta_4 Cumret_{it} + \delta_5 Saleg_{it} + \delta_6 RVOL_{it} + \delta_7 Beta_{it} + \varepsilon_{it} \quad (3)$$

Q: نسبت ارزش بازار شرکت به ارزش دفتری

Age: لگاریتم طبیعی سنوات ورود شرکت به بورس و اوراق بهادار

CumRet: مجموع بازده‌های ماهانه تعديل شده بازار برای ۱۲ ماه در مورد سهام i برای سال t

سایر متغیرها، همانند آنچه که پیشتر تعریف شد، می‌باشند.

۳-۲-متغیرهای پژوهش نقدشوندگی

در پژوهش حاضر برای اندازه‌گیری متغیر نقدشوندگی از معیار معاملاتی، گردش سهام منتشره (حجم سهام معامله شده تقسیم بر تعداد سهام منتشره شرکت) استفاده شده است. مطابق با (رحمانی و همکاران، ۱۳۸۹؛ ۴۵-۴۶).

هزینه سرمایه سهام عادی

در این پژوهش با پیروی از تحقیقات فرانسیس و همکاران (۲۰۰۵) و رحمانی و فلاخ نژاد (۱۳۸۹)، به منظور اندازه‌گیری هزینه سرمایه عادی از روش نسبت سود به قیمت سهام تعديل شده صنعت استفاده شده است. در این روش، ابتداء میانه نسبت سود به قیمت برای همه شرکت‌هایی که دارای سود مثبت در سال t هستند، جداگانه برای هر صنعت محاسبه می‌شود (حداقل پنج شرکت با سود مثبت برای هر صنعت در سال t نیاز است). سپس، سود به قیمت تعديل شده صنعت به صورت سود به قیمت شرکت تقسیم بر میانه سود به قیمت صنعت در سال t محاسبه می‌شود (فرانسیس و همکاران، ۲۰۰۵؛ ۳۰۸). این نسبت اهمیت سودهایی را که در مقابل قیمت کوچک است، حفظ می‌کند و شاخص مطلوب تری از هزینه سرمایه سهام عادی است. به طوری که با افزایش قیمت، سهامداران انتظار دارند که سود در آینده نزدیک افزایش یابد (رحمانی و فلاخ نژاد، ۱۳۸۹؛ ۲۱). که به شرح زیر است :

$$COEC_{it} = \frac{E_{it}/P_{it}}{MED_{kit}} \quad (4)$$

که در آن E_{it} سود پیش‌بینی شده‌ی هر سهم شرکت i برای سال t که از سایت‌های بورسی استخراج شده است، P_{it} قیمت هر سهم شرکت در پایان سال t و MED_{kit} نماد میانه‌ی نسبت‌های سود پیش‌بینی شده به قیمت صنعت k ام که شرکت i ام قرار دارد برای سال t . براساس تحقیق شارفمن و فرناندو (۲۰۰۸) از سود پیش‌بینی شده‌ی هر سهم به جای سود هر سهم استفاده شده است (شارفمن و فرناندو، ۲۰۰۸؛ ۵۷۷).

کیوتوبین (شاخص ارزش شرکت)

نسبت ارزش بازار شرکت به ارزش دفتری (یا ارزش جایگزینی دارایی‌های شرکت). بدین ترتیب که ارزش دفتری دارایی‌های شرکت در مخرج کسر استفاده شده و در صورت کسر نیز ارزش بازار شرکت (مجموع ارزش سهام شرکت و ارزش دفتری بدھی‌ها) قرار داده می‌شود. (حیدرپور و خواجه محمود، ۱۳۹۲؛ ۳۲-۳۳؛ فورستر و همکاران، ۲۰۰۹؛ ۱۲).

$$Q_{it} = \frac{(MVS+BVD)}{BVA} \quad (5)$$

که در آن، MVS ارزش بازار سهام عادی (قیمت هر سهم در پایان دوره مالی ضربدر تعداد سهام منتشر شده شرکت)، BVD ارزش دفتری بدھی‌ها و BVA ارزش دفتری دارایی‌ها، می‌باشد. دفعات بازنگری در پیش‌بینی سود مطابق با پژوهش فورستر و همکاران (۲۰۰۹)، این متغیر از طریق لگاریتم طبیعی تعداد دفعات بازنگری در پیش‌بینی سود بعلاوه یک حاصل می‌شود (حیدرپور و خواجه محمود، ۱۳۹۲؛ ۳۳ به نقل از فورستر و همکاران، ۲۰۰۹).

مطابق پژوهش‌های صورت گرفته، سهامی که قیمت پایین‌تری دارند، نقدشوندگی پایین‌تری را نشان میدهند (یانگ چن و همکاران، ۲۰۱۶؛ ۱۲۰). بنابراین، قیمت و پایین‌ترین قیمت به عنوان متغیرهای کنترل در مدل اول وارد می‌شوند. از آنجایی که نوسان قیمت سهام باعث هزینه نگهداری سهام خریداری شده بازارگردان‌ها می‌شود، انحراف استاندارد بازده سهام در سال مالی نیز به عنوان متغیر کنترل مدل اول در نظر گرفته شده است (یانگ چن و همکاران، ۲۰۱۶؛ ۱۲۰).

طبق مطالعات فاما و فرنچ (۱۹۹۲) انتظار می‌رود که بازده مورد انتظار سهام (هزینه سرمایه سهام عادی) با نسبت ارزش دفتری به ارزش بازار و بنا، رابطه مثبت داشته باشند (فاما و فرنچ، ۱۹۹۲؛ ۴۴۹-۴۵۰). علاوه بر آن طبق تئوری‌های مرتبط با ساختار سرمایه، هزینه سرمایه سهام عادی با اهرم مالی شرکت (نسبت بدھی بلندمدت به کل دارایی‌ها) رابطه مثبت دارد و همچنین با افزایش درصد رشد شرکت، هزینه سرمایه سهام عادی افزایش می‌یابد (یانگ چن و همکاران، ۲۰۱۶؛ ۱۲۱). بنابراین متغیرهای فوق الذکر به عنوان متغیرهای کنترل وارد مدل دوم می‌شوند.

بر اساس پژوهش فنگ و همکاران (۱۶۳؛ ۲۰۰۹) متغیرهای کنترلی زیر وارد مدل سوم می‌گردند: سنتات حضور در بورس، نسبت سود خالص به جمع دارایی‌ها، انحراف استاندارد بازده سهام در سال مالی، درصد رشد فروش، مجموع بازده‌های ماهانه تعدیل شده، بتا (شاخص ریسک سیستماتیک). هرکدام از موارد فوق الذکر به نحوی بر ارزش شرکت اثرگذارند. برای مثال هرچه نسبت سود خالص به جمع دارایی‌های شرکت بیشتر باشد، شرکت از بهره‌وری بالاتری برخوردار است و ارزش آن افزایش می‌یابد. یا با استدلالی مشابه در مورد انحراف استاندارد بازده سهام در سال مالی و بتا، که هر دو به نوعی شاخصی از ریسک می‌باشند، هر چه ریسک کمتر باشد، ارزش شرکت نیز بیشتر است و بالعکس.

۳-۳- نمونه و دوره تحقیق

جامعه آماری این پژوهش شامل شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران می‌باشد که از ابتدای سال ۱۳۸۸ تا ۱۳۹۴ در بورس فعال بوده‌اند. شرکت‌های مورد رسیدگی براساس معیارهای زیر انتخاب می‌شوند:

۱. طی سال‌های ۱۳۸۸ تا ۱۳۹۴ تغییر سال مالی و توقف عملیات نداشته باشند.
۲. دوره مالی منتهی به پایان اسفندماه باشد.
۳. اطلاعات مورد نیاز آن‌ها از سال ۱۳۸۸ تا ۱۳۹۴ در دسترس باشد.

بر اساس ضوابط فوق، نمونه پژوهش، شامل ۱۱۱ شرکت، معاذل ۷۷۷ سال-شرکت گردید. داده‌های مورد نیاز از نرم افزار رهآورد نوین گردآوری شده است و در پی آن با جمع بندی و محاسبات مورد نیاز در صفحه گستره اکسل، برای تجزیه و تحلیل آماده شده اند. روش تجزیه و تحلیل اطلاعات آزمون رگرسیون چند متغیره بوده که با استفاده از نرم افزار Eviews انجام شده است.

۴- یافته‌های پژوهش

۱- آمار توصیفی

درنگاره ۱، اطلاعات مربوط به آمار توصیفی متغیرها، به صورت خلاصه ارائه شده است.

نگاره (۱). آمار توصیفی

متغیر	میانگین	میانه	حداکثر	حداقل	انحراف
نقدشوندگی	۰/۳۹	۰/۰۰	۳/۲۸	۰/۱۳	۰/۲۸
شاخص هزینه سرمایه سهام عادی	۱۱/۲۱	۱۴/۷۲	۳۷/۳۸	۱/۰۰	-۰/۴۱
شاخص کیوتوبین	-۵	۰/۷۲	۰/۱۱	۱۰/۴۷	۱/۲۳
					۱/۳۷

۰/۳۱	۰/۰۰	۲/۴۰	۱/۶۱	۱/۶۰	لگاریتم طبیعی دفعات بازنگری بعلاوه یک
۰/۴۸	۰/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۰/۶۳	کمترین قیمت سهام در سال مالی
۱/۰۱۱	۶/۰۱	۱۱/۰۷	۸/۰۰۱	۸/۱۰	لگاریتم طبیعی قیمت سهام در پایان سال
۰/۳۴	-۷/۹۰	۱/۹۵	۰/۱۰	۰/۱۱	نسبت سود خالص بعد از مالیات به جمع دارایی‌ها
۲/۸۱	۰/۹۸	۴۰/۲۱	۴/۳۷	۵/۰۵	انحراف استاندارد بازده سهام در سال مالی
۱/۱۲	-۷/۵۶	۹/۳۳	۰/۶۳	۰/۷۴	شاخص ریسک سیستماتیک
۰/۸۴	-۶/۴۸	۳/۳۵	۰/۴۹	۰/۵۲	نسبت ارزش دفتری شرکت به ارزش بازار
۰/۱۱	۰/۰۰	۱/۳۸	۰/۰۵	۰/۰۹	نسبت بدھی بلندمدت به کل دارایی‌ها
۰/۹۵	-۰/۹۷	۲۰/۷۹	۰/۱۴	۰/۲۲	درصد رشد فروش
۰/۴۲	۱/۹۵	۳/۸۹	۲/۸۴	۲/۸۴	لگاریتم طبیعی سنتوایت حضور در بورس
۱۲/۶۸	۵۳/۰۶	۵۷/۹۶	۱/۷۳	۱/۸۹	مجموع بازده‌های ماهانه تعدل شده بازار
-					

از این نگاره می‌توان دریافت که از آنجایی که متغیر دفعات بازنگری در پیش‌بینی سود هر سهم لگاریتم طبیعی این پیش‌بینی‌هاست، بازه تغییرات این متغیر، حداکثر تعديل پیش‌بینی سود هر سهم را تا هشت بار در نشان می‌دهد. البته شرکت‌هایی نیز بوده اند که در طی سال مالی سود پیش‌بینی شده خود را مورد بازنگری قرار نداده باشند. در مورد لگاریتم طبیعی سنتوایت حضور در بورس نیز می‌توان چنین استنباط کرد که میانگین حضور در بورس شرکت‌های نمونه این پژوهش، به حدوداً ۱۷ سال می‌رسد. همچنین در مورد نسبت سود خالص بعد از مالیات به جمع دارایی‌هایی توان گفت به صورت میانگین شرکت‌ها، بازده ۱۲ درصد را داشته اند. در مورد نسبت ارزش دفتری به ارزش بازار شرکت‌ها این موضوع استنباط می‌شودکه به صورت میانگین شرکت‌ها در بازار سهام، دوبرابر ارزش دفتری خالص دارایی‌های خود ارزش گذاری می‌شوند. البته شرکت‌هایی نیز بوده‌اند که این آماره در مورد آنها کمتر از صفر است و دلیل آن نیز این است که حساب حقوق صاحبان سهام آنها در ترازنامه (ارزش دفتری) کمتر از صفر و در واقع منفی است که البته ممکن است به دلیل زیان انباشه یا به دلیل منفی بودن سایر اقلام سود و زیان جامع، جمع حقوق صاحبان سهام منفی شده باشد. درصد رشد فروش شرکت‌ها نیز به صورت میانگین ۲۰ است و نمونه مورد تحقیق نیز متشکل از شرکت‌هایی است که به صورت میانگین ۹ درصد از دارایی‌های خود را از محل بدھی‌های بلند مدت تأمین کرده اند. در مورد شاخص هزینه سرمایه سهام عادی صاحبان سهام نیز این آماره بدین صورت قابل تفسیر است که میانه نسبت سود به قیمت شرکت‌های نمونه، به سود به قیمت صنعتی که شرکت در آن فعالیت دارد(شاخص هزینه

سرمایه سهام عادی)، ۱ می‌باشد. این بدان معناست که میانه شرکت‌های نمونه، سود به قیمتی مشابه با سود به قیمت صنعتی که در آن فعالیت می‌کنند را دارند. در مورد نقدشوندگی نیز می‌توان اظهار کرد که به صورت میانگین یک چهارم سهام در در دست سهام داران شرکت‌ها در طی سال مالی مورد معامله قرار گرفته و این رقم حداکثر ۳/۲۷ برابر سهام در جریان و حداقل نزدیک صفر می‌باشد.

۴-۴- تعیین روش برآورد مدل‌ها

به منظور انتخاب روش برآورد مدل به صورت ترکیبی یا تلفیقی از آزمون F لیمر و به منظور انتخاب رویکرد اثراً ثابت یا تصادفی از آزمون هاسمن بهره گرفته شده است. نتایج حاصل از آزمون F لیمر برای هر سه مدل در نگاره (۲) درج گردیده است.

نگاره (۲)- نتایج حاصل از تعیین روش برآورد مدل

مدل‌ها	نتیجه	آماره آزمون آزمون	مقدار آماره معناداری	آزمون آزمون
مدل اول	F	۰/۰۰۰	۴/۰۰۵۳۶۸	روش تابلویی
مدل دوم	F	۰/۰۰۰	۲/۴۰۹۹۲۸	روش تابلویی
مدل سوم	F	۰/۰۰۰	۲/۴۲۸۹۱۹	روش تابلویی

همچنین نتایج حاصل از آزمون هاسمن در نگاره (۳) درج گردیده است.

نگاره (۳)- نتایج حاصل از تعیین روش تعیین اثراً ثابت تصادفی یا ثابت

مدل‌ها	نتیجه	آماره آزمون آزمون	مقدار آماره معناداری	آزمون آزمون
مدل اول	χ^2	۵۵/۹۱۴۶۴۸	۰/۰۰	اثراً ثابت
مدل دوم	χ^2	۳۱/۶۲۹۴۶۴	۰/۰۰۰۱	اثراً ثابت
مدل سوم	χ^2	۲۰/۵۸۷۳۴۴	۰/۰۰۴۴	اثراً ثابت

با توجه به نتایج فوق، در برآورد مدل‌ها باید از روش داده‌های ترکیبی استفاده شود. همچنین با توجه به آزمون هاسمن رویکرد مورد استفاده در برآورد مدل‌ها روش اثراً ثابت خواهد بود.

۴-۴- بررسی مفروضات کلاسیک رگرسیون

در این پژوهش برای آزمون «خودهمبستگی سریالی اجزای خط»، «همخطی» و «ناهمسانی واریانس اجزای خط» به ترتیب از «آماره دوربین واتسون»، «عامل تورم واریانس (VIF)» و «آزمون وايت» استفاده شده است. در ارتباط با آزمون خود همبستگی سریالی (استقلال) اجزای

خطا با توجه به میزان آماره دوربین واتسون و جدول مربوطه، فرضیه عدم وجود خود همبستگی سریالی بین اجزای خطآزمون شده است. آماره دوربین واتسون برای مدل اول، دوم و سوم به ترتیب $2/22$ ، $2/02$ و $1/87$ می‌باشد. در مورد آماره ذکر شده مدل اول، دوم و سوم، این آماره در ناحیه عدم خود همبستگی قرار می‌گیرد. به منظور بررسی هم خطی بین متغیرهای مستقل از معیار عامل تورم واریانس استفاده شده است. با توجه به اینکه مقادیر آماره VIF برای متغیرهای توضیحی، تماماً از ۵ کوچکتر می‌باشند، از این رو بین متغیرهای مذکور همخطی وجود ندارد. نتایج حاصل از آزمون هم خطی توسط آماره VIF به شرح نگاره (۴) می‌باشد.

نگاره (۴) - آزمون هم خطی توسط آماره VIF

متغیرهای توضیحی	عامل تورم واریانس
لگاریتم طبیعی تعداد پیش بینی‌ها بعلاوه یک	مدل ۱
قیمت سهم در پایان سال مالی	$1/424254$
کمترین قیمت سهم در پایان معاملات سال	$1/998281$
انحراف استاندارد بازده سهام در سال مالی	$1/019078$
نسبت سود خالص بعد از کسر مالیات به جمع دارایی‌های ابتدای دوره	$1/634214$
لگاریتم طبیعی تعداد پیش بینی‌ها بعلاوه یک	مدل ۲
شاخص ریسک سیستماتیک	$1/0301$
نسبت ارزش دفتری شرکت به ارزش بازار	$1/06515$
نسبت پدھی بلندمدت شرکت به کل دارایی‌های شرکت	$1/09816$
درصد رشد فروش	$1/02797$
لگاریتم طبیعی تعداد پیش بینی‌ها بعلاوه یک	مدل ۳
لگاریتم طبیعی سنتوات حضور شرکت در بورس	$1/007311$
شاخص ریسک سیستماتیک	$1/025155$
مجموع بازده‌های ماهانه تعديل شده بازار	$1/010972$
نسبت سود خالص بعد از کسر مالیات به جمع دارایی‌های ابتدای دوره	$1/062909$
انحراف استاندارد بازده سهام در سال مالی	$1/1018143$
درصد رشد فروش	$1/059268$

بر اساس نتایج آزمون وايت، مقدار معنی داری آماره F از $0/05$ کمتر می‌باشد که نشان دهنده عدم رد ناهمسانی واریانس است. به منظور برطرف ساختن ناهمسانی واریانس در این پژوهش از روش تخمین GLS استفاده شده است.

۴-۴- آزمون فرضیه‌های پژوهش

در نگاره (۵) نتایج حاصل از بررسی مدل اول ارائه گردیده است.

نگاره (۵)- نتایج حاصل از برآورد مدل ۱

متغیر	سطح معناداری	آماره t	ضریب	متغیر
ضریب ثابت	۰/۰۰۰	-۴/۳۸۵۹۵	-۰/۳۰۴۹۵	
لگاریتم طبیعی دفعات بازنگری در سود بعلاوه یک	۰/۰۵۰۶	۱/۹۵۸۰۱۱	۰/۰۲۵۸۱۵	
نسبت سود خالص به جمع دارایی‌های اول دوره	۰/۲۴۴	۱/۱۶۶۱۵۸	۰/۰۴۲۶۴۳	انحراف استاندارد بازده سهام در سال مالی
لگاریتم طبیعی قیمت سهم در پایان سال مالی	۰/۲۵	۱/۱۵۱۳۱۳	۰/۰۰۲۴۳۲	
کمترین قیمت سهم در پایان معاملات سال	۰/۰۰۰	۶/۶۶۲۱۹۱	۰/۰۶۳۸۹۷	
آماره F	۰/۷۰۷۹	۶/۳۷۴۸۸۱	۰/۰۰۵۰۱۷	
ضریب تعیین تعدیل شده	۰/۵۱۳۰۱۴	۰/۰۰	۸/۰۹۹۳۱۵	سطح معناداری

با توجه به آماره احتمال F مدل (۸/۰۹۹۳۱۵) معنادار بودن کل مدل تایید می‌شود. ضریب تعیین تعدیل شده مدل نیز حاکی از آن است که ۵۱ درصد از نقدشوندگی، توسط متغیرهای توضیح دهنده در مدل تبیین می‌شود. بر اساس نتایج ارائه شده در نگاره (۵) سطح معناداری آماره t مربوط به متغیر دفعات بازنگری در سود (۰/۰۵۰۶)، بزرگتر از ۰/۰ می‌باشد. بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که در سطح معنی داری ۹۵ درصد رابطه معنی‌داری بین نقدشوندگی و دفعات بازنگری پیش‌بینی سود وجود ندارد. از طرفی با توجه به آماره t مربوط به لگاریتم طبیعی قیمت سهم در پایان سال مالی این متغیر رابطه‌ای مثبت، با نقدشوندگی دارد. انحراف استاندارد بازده سهام در سال مالی، نسبت سود خالص به جمع دارایی‌های اول دوره و کمترین قیمت سهم در پایان سال مالی نیز همانند متغیر مستقل، رابطه معناداری با نقدشوندگی ندارد. لذا فرضیه اول مبنی بر وجود رابطه مثبت بین دفعات بازنگری در پیش‌بینی سود، رد می‌شود.

در نگاره (۶) نتایج حاصل از بررسی مدل دوم ارائه گردیده است.

نگاره (۶)- نتایج حاصل از برآورد مدل ۲

متغیر	آماره t	ضریب	سطح معناداری
ضریب ثابت	-۰/۹۶۱۰۷۶	-۴/۲۷۷۴۴	۰/۰۰۰
لگاریتم طبیعی دفعات بازنگری در سود بعلاوه یک	۰/۳۲۷۷۱۱	۲/۵۲۰۳۷۳	۰/۰۱۲

۰/۰۰۰	۴/۷۸۹۸۴۴	۰/۵۱۵۷۰۸	نسبت ارزش دفتری شرکت به ارزش بازار
۰/۰۰۱۱	۱۱/۶۲۹۵	۰/۳۷۷۷۰۱	شاخص ریسک سیستماتیک
۰/۰۰۰۱	-۳/۸۲۸۵۱	-۳/۲۲۵۶۸۸	نسبت بدھی‌های بلندمدت شرکت به کل دارایی‌ها
۰/۰۰۸۲	۲/۶۵۳۵۱۱	۰/۲۹۷۷۷۶	درصد رشد فروش
۰/۴۱۲۴۲۳	ضریب تعیین تبدیل شده	۰/۰۰ معنی	آماره F سطح داری

با توجه به آماره احتمال F مدل (۵/۷۱۱) و سطح معنی‌داری این آماره، معنادار بودن کل مدل تایید می‌شود. ضریب تعیین تبدیل شده مدل نیز حاکی از آن است که ۴۱ درصد از هزینه سرمایه سهام عادی، توسط متغیرهای توضیح دهنده در مدل تعیین می‌شود. بر اساس نتایج ارائه شده در نگاره (۶) سطح معناداری آماره t مربوط به متغیر دفعات بازنگری در سود (۰/۰۱۲)، کوچکتر از ۰/۰۵ می‌باشد. بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که در سطح معنی‌داری ۹۵ درصد رابطه معنی‌داری، بین هزینه سرمایه سهام عادی و دفعات بازنگری پیش‌بینی سود وجود دارد. بدین صورت که با افزایش در دفعات بازنگری در پیش‌بینی سود، هزینه سرمایه سهام عادی افزایش پیدا خواهد کرد. از طرفی با توجه به معنی‌داری آماره t مربوط به متغیرهای کنترل، بین نسبت ارزش دفتری شرکت به ارزش بازار شرکت، شاخص ریسک سیستماتیک، و رشد فروش شرکت، با هزینه سرمایه سهام عادی، رابطه مثبت معناداری وجود دارد. لیکن مابین نسبت بدھی‌های بلند مدت به کل دارایی‌های شرکت، با هزینه سرمایه سهام عادی، رابطه منفی معناداری وجود دارد. لذا فرضیه دوم این پژوهش مبنی بر وجود رابطه معکوس بین دفعات بازنگری در پیش‌بینی سود با هزینه سرمایه سهام عادی، رد می‌شود.

در نگاره (۷) نتایج حاصل از بررسی مدل سوم ارائه گردیده است.

نگاره (۷)- نتایج حاصل از برآورد مدل ۳

متغیر	آماره t	ضریب	سطح معناداری
ضریب ثابت	۱/۱۶۵۵۵	۸/۳۴۲۳۹۶	۰/۰۰۰
لگاریتم طبیعی دفعات بازنگری در سود بعلاوه یک	۰/۰۳۵۴۶۳	۱/۰۵۰۹۴۷۲	۰/۱۳۱۷
لگاریتم طبیعی سالهای حضور در بورس	۰/۰۰۰۲۰۶	۰/۰۰۴۲۰۹	۰/۹۹۶۶
شاخص ریسک سیستماتیک	-۰/۰۰۳۱۵۵	-۰/۰۳۰۱۷۷۷	۰/۷۶۲۹
مجموع بازده‌های ماهانه تعیین شده بازار	-۰۳E1/۹۲	۲/۱۴۹	۰/۰۲۲
نسبت سود بعد از مالیات به جمع دارایی‌ها	۰/۳۹۲۵۱۹	۴/۹۹۹۲۷۳	۰/۰۰۰

۰/۰۰۰	۴/۳۶۷۵۶۹	۰/۱۴۹۰۹	انحراف استاندارد بازده سهام در سال مالی
۰/۰۰۰	۴/۸۵۷۸۱۶	۰/۰۹۶۱۳۲	درصد رشد فروش
۰/۴۵۵۷۳۶	ضریب تعیین تغییل شده	۰/۰۰	آماره F

با توجه به آماره احتمال F مدل (۶/۲۹۶۰) و سطح معنی داری این آماره، معنادار بودن کل مدل تایید می‌شود. ضریب تعیین تغییل شده مدل نیز حاکی از آن است که ۴۶ درصد از ارزش شرکت، توسط متغیرهای توضیح دهنده در مدل تبیین می‌شود. بر اساس نتایج ارائه شده در نگاره (۷) سطح معناداری آماره t مربوط به متغیر دفعات بازنگری در سود (۰/۱۳۱۷)، بزرگتر از ۰/۰۵ می‌باشد. بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که در سطح معنی داری ۹۵ درصد رابطه معنی داری بین ارزش شرکت و دفعات بازنگری پیش‌بینی سود وجود ندارد. از طرفی با توجه به معنی داری آماره t مربوط به متغیرهای کنترل، بین مجموع بازه‌های ماهانه تغییل شده بازار برای ۱۲ ماه درمورد سهام آ برای سال t نسبت سود خالص بعد از کسر مالیات به جمع دارایی‌های اول دوره، انحراف استاندارد بازده سهام و رشد فروش با ارزش شرکت، رابطه مثبت معناداری وجود دارد. لیکن رابطه معناداری بین سنتوایت حضور شرکت در بورس و اوراق بهادار و شاخص ریسک سیستماتیک با ارزش شرکت وجود ندارد. لذا فرضیه سوم این پژوهش مبنی بر وجود رابطه مثبت مابین ارزش شرکت و دفعات بازنگری در پیش‌بینی سود، رد می‌شود.

۵- نتیجه گیری و پیشنهادها

همانطور که عنوان شد، پیش‌بینی سود، به عنوان ابزاری در اختیار استفاده کنندگان از اطلاعات مالی است، تا علاوه بر ارزیابی عملکرد مدیران، چشم اندازهای آتی شرکت را نیز پیش‌بینی کنند دفعات بازنگری در این پیش‌بینی توسط بازار سرمایه و سرمایه گذاران رصد می‌شود. همچنین در رابطه با دفعات بازنگری در پیش‌بینی، دو دیدگاه کاملاً متفاوت ارائه گردید، که یکی می‌بین عدم اطمینان مدیر به تحقق رویدادهای پیش‌بینی شده و عدم دقت در برآوردهای صورت گرفته که باعث افزایش عدم تقارن اطلاعاتی، کاهش نقدشوندگی و افزایش هزینه سرمایه شرکت می‌شود و دیدگاه دیگر مبتنی بر دستیابی مدیریت، به اطلاعات جدید و تمايل به آگاهی دادن درباره اطلاعات مالی به بازار سرمایه است و در نتیجه کاهش عدم تقارن اطلاعاتی است.

با عنایت به یافته‌های پژوهش، رابطه معناداری بین نقدشوندگی و ارزش شرکت، با دفعات بازنگری در پیش‌بینی سود، وجود ندارد. لذا هیچ یک از دو دیدگاه مبنی بر عدم دقت مدیریت در برآوردها در نتیجه افزایش عدم تقارن اطلاعاتی یا تلاش مدیریت به کاهش عدم تقارن اطلاعاتی به واسطه دستیابی و مخابره اطلاعات مالی جدید، تبیین نمی‌شوند. به عبارت دیگر

دفعات بازنگری در پیش بینی سود، واکنشی از طرف بازار در بی ندارد و دفعات بازنگری در پیش بینی سود، تاثیری در ارزش شرکت و نقدشوندگی ندارد. لذا نتایج پژوهش با یافته های پژوهش های بروان و هیلگیست (۲۰۰۷)، هولدن و استیرک (۲۰۰۸)، شفی و مرفوع (۱۳۹۰)، هاتن و استوکن (۲۰۰۷)، فورستر و همکاران (۲۰۰۹) و حیدرپور و خواجه محمود (۱۳۹۲) مغایر است.

اما در مورد تاثیر دفعات بازنگری پیش بینی سود بر هزینه سرمایه سهام عادی، نتایج حاکی از آن است که رابطه ای مثبت بین این دو متغیر وجود دارد. این بدان معناست که با افزایش در دفعات بازنگری در پیش بینی سود، ارزش شرکت افزایش می یابد. بنابراین فرضیه دوم پژوهش نیز، تایید نمی شود. در مورد دیدگاه های متناقض نسبت به دفعات بازنگری نیز می توان این گونه تفسیر کرد که یافته های پژوهش دیدگاه اول را تایید می کند. یعنی تعديل پیش بینی سود، نشانگر عدم دقت در سود پیش بینی شده توسط مدیران و یا عدم اطمینان مدیریت به تحقق پیش بینی های انجام شده قبلی است، و سرمایه گذاران نیز قادر به تفسیر این اطلاعات نمی باشند. به طبع موارد ذکر شده و به سبب این عدم تقارن اطلاعاتی، نرخ هزینه سرمایه سهام عادی شرکت افزایش پیدا خواهد کرد. چرا که سرمایه گذاران نمی توانند بدین واسطه، پارامتر های موثر بر قیمت سهام را برآورد نمایند که این مسئله منجر به واکنش منفی بازار سرمایه خواهد بود. یافته پژوهش حاضر در این رابطه، با مطالعات پیشین در این زمینه شامل پژوهش رولاند (۱۹۷۸) مطابقت دارد اما مغایر با یافته های سلیمانی و طاهری (۱۳۹۱) و بوتوسان (۱۹۹۷) می باشد. با توجه به اینکه دفعات بازنگری در پیش بینی سود اثر مثبت بر هزینه سرمایه سهام عادی شرکت دارد، مدیران شرکت های پذیرفته شده در بورس باید همواره این موضوع را مد نظر خود قرار دهند که افزایش در دفعات بازنگری در پیش بینی سود، از طرف بازار، به منزله عدم دقت در برآورد سود در نظر گرفته خواهد شد، بنابراین باید پیش بینی ها، به گونه ای بادقت و با تاکید بر اطلاعات صحیح و بکارگیری و تفسیر صحیح اطلاعات ورودی برای پیش بینی ها باشد. چرا که افزایش در بازنگری سود هر سهم، باعث کاهش کیفیت سود پیش بینی شده و واکنش منفی بازار سرمایه خواهد بود. پیشنهاد می شود در تحقیقات آتی، تاثیر افزایش دفعات بازنگری پیش بینی سود شرکت ها، بر بازده های غیر عادی و ارزش افزوده اقتصادی و همچنین ارتباط بین افزایش دفعات بازنگری پیش بینی سود شرکت با شفافیت در گزارشگری مالی بررسی گردد.

کتاب‌نامه

۱. ثقیلی، علی و مرفوع، محمد. (۱۳۹۰)، ریسک نقدشوندگی سهام و کیفیت سود، *فصلنامه مطالعات حسابداری*، ۸(۲۹): ۳۷-۱.
 ۲. حیدرپور، فرزانه و خواجه محمود، زیبا. (۱۳۹۲)، رابطه بین ویژگی‌های پیش‌بینی سود هر سهم توسط مدیریت بر ریسک و ارزش شرکت با هدف آینده نگری در تصمیم‌گیری، *فصلنامه علمی پژوهشی دانش‌مالی تحلیل اوراق بهادر*، ۷(۲۲): ۴۶-۲۵.
 ۳. دارابی، رویا و امام جمعه، سیمین. (۱۳۹۳)، بررسی تاثیر ساختار مالکیت بر صحت پیش‌بینی سود، *فصلنامه علمی پژوهشی دانش حسابداری و حسابرسی مدیریت*، ۱۰(۳): ۷۱-۵۵.
 ۴. رحمانی، علی، بشیری منش، نازنین و شاهرخی، سیده سمانه. (۱۳۹۱)، بررسی اثر انتشار پیش‌بینی سود بر ضریب واکنش سود آینده، *مجله دانش حسابداری*، ۱۰(۳): ۵۰-۲۹.
 ۵. رحمانی، علی، حسینی، سیدعلی و رضاپور، نرگس. (۱۳۸۹)، رابطه مالکیت نهادی و نقدشوندگی سهام در ایران، *بررسی‌های حسابداری و حسابرسی*، ۱۷(۳): ۵۴-۳۹.
 ۶. رحمانی، علی و فلاح‌ژاد، فرهاد. (۱۳۸۹)، تاثیر کیفیت اقلام تعهدی بر هزینه سرمایه سهام عادی، *مجله‌ی پژوهش‌های حسابداری مالی*، ۳(۲): ۳۰-۱۷.
 ۷. سلیمانی، غلامرضا و طاهری، ماندانا. (۱۳۹۱)، اثر پیش‌بینی سود هر سهم توسط مدیران بر هزینه سرمایه شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادر تهران، *فصلنامه بورس اوراق بهادر*، ۵(۲۰): ۲۷-۷.
 ۸. کردستانی، غلامرضا و مجدى، ضياء الدین. (۱۳۸۶)، بررسی رابطه بین ویژگی‌های کیفی سود و هزینه سرمایه سهام عادی، *بررسی‌های حسابداری و حسابرسی*، ۱۴(۴۸): ۱۰۴-۸۵.
 ۹. هاشمی، سید عباس و طباطبایی، سیده زهرا. (۱۳۹۵)، تاثیر معیارهای منتخب بر رابطه بین اطمینان پیش از حد مدیریتی و دقت پیش‌بینی سود، *دانش حسابداری مالی*، ۳(۴): ۲۲-۱.
10. Botosan, C. (1997). Disclosure level and the cost of equity capital. *The Accounting Review*, 72(3): 323-349.
11. Brown, S. & Hillegeis, S. A. (2007). How Disclosure Quality Effects the Level of Information Asymmetry. *Review of accounting studies*, 12(2): 443-477.
12. Diamond D & Verrecchia R (1991) Disclosure, Liquidity, and the Cost of Capital. *The Journal of Finance*, 46(4): 1325-1359.
13. Fama, E. F. & French, K. R. (1992). The cross-section of expected stock returns. *The Journal of Finance*, 47(2): 427-465.
14. Fang, V., Noe, T., and Tice, S. (2009), Stock Market Liquidity and Firm Value. *Journal of Financial Economics*, 94: 150-169.

15. Sharfman, M. P. & Fernando, C. S. (2008). Environmental risk management and the cost of capital. *Strategic Management Journal*, 29(6): 569–592.
16. Foerster, G. R., Sapp, S. G. & Shi, Y. (2009). The impact of management earnings forecasts on firm risk and firm value. Working paper, Available at SSRN: <https://ssrn.com/abstract=1464897>.
17. Francis, J., Lafond, R., Olsson, P. & Schipper, k. (2005). The market pricing of accruals quality, *Journal of Accounting and Economics*, 39(2): 295-327.
18. Grossman, S. & Miller, M. (1988). Liquidity and market structure. *The Journal of Finance*, 43(3): 617-633.
19. Holden, C. W. & Stuerke, P. S. (2008). The frequency of financial analysts, forecast revisions: theory and evidence about determinants of demand for predisclosure information. *Journal of Business Finance Accounting*, 35: 860-888.
20. Hutton, A. P. & Stocken, P. C. (2007). Effect of reputation on the credibility of management forecasts, Working paper, Boston Dartmouth College, Darmouth, NH.
21. Koch, A. (2002). Financial Distress and the Credibility of Management Earnings Forecasts. Working paper, Available at SSRN: <https://ssrn.com/abstract=415580>.
22. Muramiya, K. & Takada, T. (2017). A Research Note: Quality of financial inputs and management earnings forecast accuracy in Japan, *Journal of Contemporary Accounting and Economics*, 13(2): 179-191.
23. Ruland, W. (1978). The Accuracy of Forecasts by management and financial analysis. *The Accounting Review*, 8(2): 439-447.
24. Ying Chan, C., Chun Lo, H. & Jing Yang, M. (2016). The revision frequency of earnings forecasts and firm characteristics. *North American Journal of Economics and Finance*, 35: 116-132.